

[Larsen-Badse.]

Jeg vil jo dog tro, at den Omstændighed, at hele Rigsdagen gik ind for, og Handelsministeren tiltraadte, at man i 1934 i § 4 indføjede en Ændring, der i nogen Grad skulde stille Roedyrkerne sikkerhedsmæssigt set ved Siden af De danske Sukkerfabrikker, selv om man ikke har præciseret Beløbet med Kroner og Øre, er et Vidnesbyrd om, at man erkender, at den Risiko, der er forbundet med dette Arbejde, er meget stor i Forhold til de Priser, der bydes og garanteres. Det er en underlig Vane, man har i dette Land, naar man skal anbefale Ordninger, der tangerer Landbruget, idet de altid skal være saadan, at de ikke duer, medmindre der kommer mange heldige Omstændigheder til. Den Ordning, vi har, og de Ordninger, vi har haft i de to Aar 1932 og 1933, har virket fortræffeligt, fordi Vorherre har været med dem, om jeg saa maa sige, og ladet Solen skinne, saa der er blevet stor Høst. Men ellers er det ved enhver Ting, der tangerer Landbruget, saaledes, at man altid gaar lige til Underkanten i Haabet om, at der sker noget, saa man kommer deropover. Jeg synes, at man snart kunde komme fra det ud fra den Betragtning, at det er en samfundskonomisk set nødvendig Opgave, der her ligger for, og at de, der arbejder med den, om end de ikke skal være sikrede paa den Maade, som man kan være med Timeløn, Tariffer og den Slags Ting, dog i nogen Grad skal have Sikkerhed for, at det ikke kan gaa helt galt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne komme lidt ind paa Lovforslaget, som gælder den fremtidige Ordning. Den sidste Paragraf gaar ud paa, at Loven skal gælde i to Aar i Stedet for eet Aar. Jeg vil mene, at dette kun har Relation til Lovforslagets § 5, og da Fordelingsreglerne i § 5 i nogen Grad er kritiseret af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, og ikke taget i Forsvar af nogen senere Taler, heller ikke af mig, saa vil jeg tro, at den Omstændighed, at den 2-aarige Periode kun har Relation til Fordelingsreglerne, vil bevirke, at det eventuelt bliver lavet saadan om, at man ikke behøver en Ordning ud over eet Aar.

Jeg er i og for sig ikke Modstander af, at en Ordning's Gyldighed strækker sig over to Aar eller længere, for saa vidt Ordningen er god og betryggende. Men jeg tror jo dog, at den højtærede Handelsminister og ærede Medlemmer af dette høje Ting maa indstille sig paa, at der er sket adskillige Ting i Verden siden 1932. I 1932 kunde man producere Sukker til en Pris af 33 Øre pr. kg,

og det, det kommer an paa, er jo til syvende og sidst Pengene, de Kroner, Sukkerfabrikkerne faar, naar de kører Sukkeret ud af deres Fabrik. Om det er 1 Kr. 80 Øre eller et andet a conto Beløb, som udbetales i Forskud, har naturligvis betydelig Interesse, men det principielle er jo dog den Pris, Sukkeret staar i. Og saa tror man maaske, det er muligt at opretholde Sukkerproduktionen med den samme Pris ogsaa ud over 1935 og oven i Købet efter Lovforslaget, hvis det skulde gælde i to Aar, ud over 1936. Jeg tror, det er for tidligt at lægge sig fast paa et saadant Punkt, og jeg tror, at selve denne Pris, 33 Øre, burde der allerede have været noget mere Elasticitet i.

Jeg erkender meget vel Vanskeligheden derved, jeg har ikke paa noget Tidspunkt været blind derfor, men jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at hvis man nu regner med Arealerne, er den Efterbetaling, som man foreslaar som Erstatning for det, der skete sidste Aar, 15 Kr. pr. Tønde Land. Arbejderne har opsagt deres Overenskomster, eller ogsaa er det Arbejdsgiverne, der har opsagt dem, derom ved jeg intet, men de er opsagt i Øjeblikket, og der foreligger et Krav fra Arbejderne om en Forhøjelse af Prisen fra 73 plus 3 til 90 Kr. Jeg vil formode, at Handelsministeren ser paa dette Krav fra Arbejdernes Side med en vis Sympati, og at det Parti, Handelsministeren tilhører, ogsaa ser paa dette Krav med en vis Sympati, det skal jeg ikke blande mig i. Men tager man nu disse 14 Kr. pr. Tønde Land og sammenligner dem med det, man ønsker uddelt, vil det ses, at saa bliver der kun 1 Kr. tilbage pr. Tønde Land. Jeg vil yderligere gøre opmærksom paa, at Frøpriserne ligger saadan i det kommende Aar, efter hvad man har fortalt mig, at de vil stige med 18—20 Kr. pr. Tønde Land. Enhver vil se, at det vil være meget vanskeligt i Fremtiden at opretholde Sukkerproduktionen i fornødent Omfang til den Melispris, der er stipuleret i Lovforslaget.

Jeg skal tilføje, at jeg er villig til paa mit Partis Vegne at forhandle i det Udvalg, der bliver nedsat, og jeg haaber, ligesom den ærede foregaaende Taler, paa et godt Resultat, idet jeg meget vel ser Nødvendigheden af en god Ordning.

A. M. Hansen: Det er rigtigt, som det allerede er blevet fremhævet, at den Situation, Sukkerproduktionen i Aar befinder sig i, har ikke været forudset. Da Rigsdagen ved denne Tid i Fjor behandlede Lovforslaget om en midlertidig Sukkerordning for